

Skickligt berättat om mordet på Adriana

Karl Enn inleder sin bok om mordet på Adriana: *Den sista sommaren – När gängen mördade ett barn*, med den fråga som väldigt många ställde sig: vad gjorde en 12-åring ute så sent på natten? Frågan kan vara berättigad tills man tänker ett steg till. Ska våra gator tas över av gängen när det har blivit mörkt? Ska vi inte kunna röra oss fritt i samhället även på natten?

Få av oss har glömt vad som hände natten till den 2 augusti 2020. Det var ett år efter att Karolin Hakim hade skjutits i huvudet i Malmö, med sin bebis i famnen, av en gängkriminell som jagade hennes sambo. Pandemin var fortfarande ny och skrämmande och det fanns ännu inget vaccin. Vi vaknade till nyheten att 12-åringe Adriana hade träffats av skott under en gängskjutning vid McDonalds i Botkyrka.

Många poliser är ångerfulla över att det inte gjordes mer mot gängen i början. Mordet på Adriana var följderna av en tio år konflikt mellan två gäng med ursprung i Vårby i södra Stockholm. Två barndomskamrater blev osams och inledde en jakt på varandra med skarpa vapen och många på båda sidor blev skjutna. Andra gäng tog ställning för ena eller andra sidan och drogs in som gärningsmän eller offer. Parallellt pågick den vanliga gängverksamheten med smuggling och försäljning av narkotika, hot mot boende i områdena, utpressning av företagare. Rapartisten Einár kidnappades av ena sidan och han sökte sen skydd på andra sidan. Ingen pratar med polisen, inte heller efter händelsen i Botkyrka. Ändå är det flera lyckosamma omständigheter som gör att mordet på Adriana kan klaras upp efter ett par år. Förutom knäckta krypterade chattar var det uppmärksamma poliser och orädda medlemmar av kriminella nätverk som trots riskerna publicerade en rapvideo som gav polisen ledtrådar.

Det här är ett perfekt journalistiskt reportage, det kan nog inte bli bättre berättat. Jag vill ge full pott. Karl Enn inte bara skriver klart och medryckande, han går direkt på de inblandade, söker kontakt med de dömda gängledarna, pratar med avlidna ungdomars anhöriga, läser otaliga utredningar. Jag häpnar under berättelsens gång över att dessa personer hela tiden begår olika brott, åker fast, ibland hamnar de i fängelse och sen begår de nya brott så fort de kommer ut. När Adriana blir skjuten skulle den dömda mördaren ha suttit häktad för vapenbrott, men var ändå ute och kunde röra sig fritt med skarpa skjutvapen i jakt på sina fiender.

Adriana har maximal otur, hon har aldrig smitit ut på natten förut. Den som är måltavlan råkar inte bara vara på samma plats som hon, McDonalds, utan han springer också för att söka skydd mot det håll där Adriana står just då. Hon är den enda som träffas av kulorna. I chattar och Karl Enns kontakter blir det tydligt att mordet är skamligt även i kriminella kretsar, men ingen kliver fram och tar på sig dådet. I den stora bilden är det ingenting som förändras efter detta. Skjutningarna fortsätter att öka i omfattning flera år efter mordet på Adriana, men för den dömda mördaren verkar i alla fall livet inte vara detsamma.

Samtidigt som han grips har han en nyfödd flicka hemma som han knappt har träffat. I brev som han skriver till andra kriminella säger han att han brukar skicka godisklubbor från fängelsekiosken till dottern. Det är också ett fattigt liv.

Hans Karlsson

Den sista sommaren – När gängen mördade ett barn

Karl Enn

Mondial

KARL ENN

DEN SISTA SOMMAREN

NÄR GÄNGEN MÖRDADE ETT BARN

MONDIAL